

Sonet de august

Felix

Clipesc uimite albele amiezi
Când timpul bate-n geamul dinspre soare
Cu berze pregătite de plecare,
Și-și picură carminul prin livezi.

La sânul verii parcă-i mai răcoare
Când zarea se umbrește cu cirezi,
Și-amurgul pune stele și diezi
În tril albastru de privighetoare.

Dar drumul către coacere, gustar,
Este un timp al împlinirii-n sine,
Nu filă fâlfâind în calendar.

Și, cu uimirea năvălind în mine,
Îmi pun dorința vie pe altar:
Mă îplinește-n timpul Tău, Divine!

Vulcan, 24 august 2015